

VILÁGPOSTA

Újfolyam, XVII. évf. 4. sz.

A verbita missziós szerzetesek lapja

2021. tél

„Benne az élet volt” (Jn 1,4a)

Advent a déli dombokon
Egy távoli ünnep emlékei
– 7. OLDAL

A szívemben mindig verbita voltam
Beszélgetés Marco Antonio de Miranda SVD atyával
– 8-9. OLDAL

Aki az utolsó órában ment a szőlőbe
Boldog Emilia Fernández Rodríguez
– 17. OLDAL

Ima és hűség, mint megtartó erő

Az Isteni Ige Társasága számára szeptember 8-a, Kisboldogasszony napjakettősünnep, hiszen a Boldogságos Szűz Máriaszületésnapja mellett ekkor ünneplik a rend születésnapját is. Idén még felemelőbb volt ez a nap, hiszen szerzetesi fogadalom megújítását, örökfogadalom-tételt, illetve szerzetesi jubileumot is ünnepltek a magyar közösség Kőszegen, a Szent Imre Misszióházban. *James Jimson Pullappallil* SVD megújította szerzetesi fogadalmait

egy évre, *Klau Yulius* SVD és *Sudarman Aloisius Gonzaga* SVD örökfogadalmat tettek, *Tóth Zoltán* SVD atya pedig ezen a napon ünneplte, hogy huszonöt évvel ezelőtt, 1996-ban, a Szent Imre Misszióház kápolnájában első fogadalmat tett a noviciátus után. Az ünnepen részt vettek a magyar rendtartomány tagjai, valamint *Peter Dušička* SVD is a szlovák rendtartományból. Jelen voltak a kőszegi és a celdömölki plébánosok, a rend munkatársai, barátai, jótevői, a kőszegi polgármester, valamint számos hívő is a helyi közösségből. A kápolna indonéz színekben fogadott mindenkit már a reggeli zsolozsmán. A szentmisén az újmisé *Marco Antonio de Miranda* SVD és az indonéz rendtársak vezették az énekeket. *Tete Remis* SVD tartományfőnök buzdította a fogadalmat megújító és az örökfogadalmakat tevő testvéreket az imádságos életre és az Istenhez való hűségre, ami megtartó erő egy szerzetes számára. A szentmise végén, Algon testvér, Yulio testvér nevében is megköszönte a segítséget mindenkinek, akik elkísérték őket, eddigi szerzetesi útjukon. A szertartásról videofelvétel is készült, így Algon testvér indonéz nyelven is szólt, hogy ha majd otthon, Indonéziában is megnézik a felvételt, az ottaniak is részesüljenek az örömben és a köszönetben. A szentmise után vidám, kötetlen programmal folytatódott az ünneplés a Szent Imre misszióház ebédlőjében.

Juhos Ferenc SVD

„Benne az élet volt” (Jn 1,4a)

Ezt az életet nyilatkoztatja ki, adja át nekünk. Ha valóban a szívünkbe fogadjuk őt, a Szeretetet, a Világosságot, amely minden embert megvilágosít, akkor megvalósul az a csodálatos életcsere az Isten és az ember között, amit a karácsonyi prefációban így imádkozunk: „Felragyogott benne megváltásunk fénye: az örök Ige gyalog emberségünket magára vette, és ezzel a halandó emberre fogyhatatlan dicsőség származott, sőt, csodálatos cserével miénk lett isteni örök és boldog élete”. Akkor mi is elmondhatjuk Szent Pállal együtt: „Élek, de már nem én, hanem Krisztus él bennem” (Gal 2,20). Így valósul meg maga a csere – ő én bennem, én ő benne –, hogy mi is világosság, só, kovász, hegyen épült város legyünk. „Benne élet volt, és az élet volt az emberek világossága.”

Karácsony ünnepe arra hív meg bennünket, hogy azt az életet, azt a világosságot, ami Jézusban megjelent, a szívünkbe fogadjuk, és így a világ sötétségébe általunk is bevilágítsunk az „Úr dicsősége”. Mert nagy kihívást kaptunk tőle, hogy „a gonosz és romlott nemzedékben úgy ragyogjunk, mint a csillagok a világmindenségben”. Adja az Úr, hogy mindez minél előbb így legyen!

A verbita misszionáriusok nevében kívánunk áldott ünnepet és békés új esztendőt minden kedves Olvasónak!

Hivatásgondozás

... Isten álma rólad.
... Isten ajándéka neked.
... Isten útja hozzád
– és rajtad keresztül
a világon mindenkire.

Mawasal M'bela Fabien SVD atya
• hivas@verbita.hu • +36 30 479 1620

Nyomtatás: Pharma Press Nyomdaipari Kft.

Felelős vezető: Arany Tamás

ISSN 1814-6163

Kapcsolatfelvétel és adományok:

MISSZIÓS TITKÁRSÁG

1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5.

telefon: +36-30/418-9196

www.missziostitkarsag.hu

Adományok, miseszövetségi befizetések:

10700024-69018251-51100005 (CIB)

Adományozás online: www.missziostitkarsag.hu

Kérésre csekket küldünk.

Emmanuel, velünk az Isten

A világegyetem folyamatosan változik. Amit tegnap láttuk, ma már nem ugyanaz. Az emberi természet, magatartás is nagyon gyorsan meg tud változni. Az ember már alig bízik meg a másikban, a kapcsolatok is egyik napról a másikra megváltozhatnak. A világ is rohamosan változik körülöttünk.

„Jézus Krisztus ugyanaz, tegnap, ma és mindörökké” (Zsid 13,8). A mi Istenünk a mindenség Istene; aki kezdettől fogva létezik. Ő soha sem változik. Jöhet éhínség, szárazság, földrengés, pusztítás, láthatjuk, hogy

fejlődnek az országok, a tudósok új dolgokat találnak fel, Isten mégis változatlan marad. Ő ugyanaz tegnap, ma és mindörökké. Az ember akár elfogadja őt, akár nem, ő akkor is létezik. Hiszen ő a mindenség Istene.

Karácsony ünnepe arra emlékeztet, hogy Isten létezik, nap, mint nap velünk van és szeret bennünket. Azért is használjuk az *Emmanuel* megszólítást (Mt 1,23). Isten létezik, megtestesült, közén jött, hiszen feltétel nélkül szeret bennünket. Isten saját akaratából az emberi életbe lépett, hogy életünk legyen és bőségben legyen (Jn 10,10).

Mint hívő embereknek az a feladatunk, hogy eljuttassuk a jó hírt másoknak: Isten szereti a világot és szereti az emberiséget.

Az idei karácsony előkészítéseként különösen is gondoljunk azokra, akik elutasították Istent és az ő szeretetét. Gondoljunk azokra, akik még mindig nem hisznek, és nem fogadták be Istent az életükbe, sajnos még mindig sokan vannak. Isten vár rájuk, hogy megnyissák a szívüket, és be tudjon költözni az ő lelkükbe is. Ha segítségére leszünk azoknak az embereknek, akiknek a szíve még zárva van Isten szeretete előtt, hogy megnyíljanak, az lehet a legszebb, Isten előtt legkedvesebb karácsonyi előkészület. Mi is legyünk Krisztus szeretetének és megtestesülésének hírnökei, hiszen „úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda, hogy aki hisz benne, az el ne vesszen, hanem örökké éljen” (Jn 3,16).

Kedves olvasóink, kedves barátaink és ismerőseink! Mindenkinek szívből kívánok áldott, boldog és békés Karácsonyt, valamint áldott és örömben gazdag új esztendőt!

Tete Remis SVD
tartományfőnök

Verbita házak – A misszió otthonai

- Lelkigyakorlatok • Missziós programok • Közösségi találkozások
- Konferenciák • Táborok • Pihenés • Szentmise • Gyóntatás • Lelki beszélgetés

Szent Arnold Lelkigyakorlatos Ház

1223 Budapest,
Bajcsy-Zsilinszky utca 3-5.
www.szentarnold.hu
Ghie Marsel SVD
06-30-749-1379

Szent Imre Misszióház és Verbita Központ

9730 Kőszeg, Park u 1.
www.szentimre.verbita.hu
Fernandes Loyd SVD
06-30-280-0106

Őri István Ifjúsági Ház

táborhely
9730 Kőszeg, Park u 1.
www.verbita.hu/
ori-istvan-ifjusagi-haz
Fernandes Loyd SVD
06-30-280-0106

Az Eucharisztia vonzásában

Mozaikok a NEK-ről

Felejthetetlen hét volt. Isten kegyelme, szeretete érezhető, sokszor kézzel fogható volt. Szikrázó napfény ragyogta be az eget minden nap.

Már az első nap özönlöttek az emberek minden irányból a Hősök tere felé. Mindenütt mosolygós önkéntesek igazították el az embereket a szektorok felé. A biztonsági szolgálat emberei – akiknek hivatalból határozottnak és rendreutasítónak kell lenni – most kedvesek, türelmesek és megértőek voltak. Mindenütt beszélgető, ismerkedő, egymást felfedező emberek. Nincs tolkodás, idegeskedés. Van segítőkészség, megértés és szeretet, ami manapság nagy kincs. Az első szektorokban papok, azonos kazulában, a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus (NEK) logójával. Melléjük fehér karingben az elsőáldozásra váró fiúk, lányok megilletődve, tele várakozással. Aztán felcsendült a zene, az ének és a felvezető kultúrműsor után megindult a különböző nemzetek püspökeinek végelethatatlan sora az oltár felé, hogy közösen, együtt dicsőítsék az Urat. A közel 100 ezer ember együtt lélegzett, együtt imádkozott – ki-ki a saját nyelvén, a saját hite szerint. Egy rövid időre megszűnt a megosztottság és a megkülönböztetés.

Sokan arról beszélnek az egyházban, hogy a vallás csak az idősek menedéke. Gyakran hajlamosak vagyunk ezt el is hinni. A Papp László Budapest Sportarénát megtöltő fiatalok ezrei erre bőségesen rácafoltak. Közel 13 ezer fiatal várt Ákos koncertjére, ami után a Forrás Pont Band dicsőítő énekei és tanúságtételek következtek. Én balga, úgy gondoltam, hogy a zenés produkciók után majd fogyni kezdenek a fiatalok, és mire a program végén a szentségimádásra kerül a sor, kiürült széksorok és tatóngó üresség fogadja az Oltáriszentséget. Nem így történt. Mindenki maradt. Ami ennél is megdöbbentőbb volt, hogy a szentségimádás alatt a padsorokban mindenki felállt, a „küzdőtérén” pedig

mindenki letérdelt, elcsendesedett. Tapintható volt az áhítat.

Vannak hívő, keresztény fiatalok. Ezt erősítette meg bennem a családi nap is a Margitszigeten. Itt szinte minden korosztályt meg lehet találni. Gyerekkocsit toló szülőktől a bottal sétáló nagymamáig, a fiatal szerelmestől a baráti társaságokig. Számtalan közösség, missziósok, az egyház különböző segélyszervezetei és a szerzetesrendek várták programokkal az érdeklődőket. Olyan volt, mint egy igazi, nagy szeretet-majális.

Elérkezett a várva várt nap. Minden más volt, mint egy héttel ezelőtt, annak ellenére, hogy a nap ugyanolyan melegen sütött, mint a nyitó szentmisén. A várakozás feszültsége szinte vibrált a levegőben. A közel 300 ezer ember feszülten figyelt minden rezdülésre. A szemek az útra, a kivetítőkre szegeződtek. „Onnan jön!” „Ott érkezik a pápamobil!” „Itt van Ferenc pápa!” Integetés, ujjongás. Mindenki látni, érinteni akarta. Aztán a pápamobil begördül az oltár mellé és kiszáratva feltűnt Ferenc pápa.

A Szentatya homíliájában kiemelte: „A kereszt előtt üdvös küzdelem játszódik le bennünk, amint »az Isten szerinti gondolkodás« összeütközik

az »emberi gondolkodással«. Az egyik oldalon ott van Isten logikája, amely az alázatos szeretet. Isten útja távol áll minden kényszertől, magamutogatástól és diadalittasságtól, mindig a másik javát keresi, egészen önmaga feláldozásáig. A másik oldalon viszont ott van az emberi gondolkodás, a világ logikája, amely ragaszkodik a megbecsüléshez és az előjogokhoz, a kedvező megítélést és a sikert keresi. Itt az számít, ki mennyire fontos és erős, mi vonzza több ember figyelmét, és hogy tud előnyt szerezni a többi emberrel szemben. Jézus szeretne a maga oldalára állítani bennünket.”

Ezek a gondolatok motoszkáltak sokáig a fejemben, miközben papok százai vonultak végig a szektorok között kiszolgáltatni az Oltáriszentséget a híveknek. Olyan volt, mint ha egy kupola borult volna a Hősök terére és az Andrassy útra, hogy minden hívő embert beborítson békéjével és szeretetével. Sokan úgy fogalmaztak: érezni lehetett Isten jelenlétét.

A zárómise végén Ferenc pápa magyarul is megszólalt, áldást kérve mindannyiunkra himnuszunk első sorával: „Isten, álld meg a magyart!”

Seregély István

Ajándék és titok

Egy meghívás története

A Kongói Demokratikus Köztársaság fővárosában, Kinshasában születtem és nevelkedtem. Heten vagyunk testvérek, három fiú és négy lány. Az édesapám egy hajózási társaságnál dolgozott, mint navigátor. Édesanyám a háztartást vezette. Katolikus hitben nevelkedtünk; édesapám nagy álma volt, hogy egyikünk pap legyen, azonban nem én voltam az, akinek ezt az álmot be kellett volna teljesítenie. Apám arra számított, hogy a legidősebb fivérem lesz az. Minden tőle telhetőt megtett érte, például az egyik legjobb iskolában taníttatta. Sajnos, 1993-ban édesapám elment, és a bátyám megmondta magát, elvesztette a papság iránti elkötelezettségét. Ez borzasztóan megrázta édesanyámat. Később a másik bátyám elhivatottságot mutatott a papság iránt. Szinte az egész családtól komoly támogatást kapott, különösen édesanyánktól. A testvéreimet felvették a Don Bosco Szalézi Társaságába, de két év után hazajött; nem mentek jól a dolgok.

Három évvel később tudattam a családdal, hogy pap szeretnék lenni. Senki sem hitte el, hogy kitartok a tervem mellett. A család, a rokonok és barátok tele voltak kétséggel. Szerintük nem voltam méltó rá. Azoknak, akiknek papnak kellett volna lenniük, otthagyták ezt a hivatást.

Mialatt bennem nőtt a vágy, hogy szemináriumba menjek, az idősebb fivérem arról próbált meggyőzni, hogy inkább menjek egyetemre, támogatja tanulmányaimat. Egy nap, a lelki közösségem vezetője azt kérdezte, mit fogok csinálni, miután befejeztem középiskolámat. Nagy örömmel válaszoltam: „Egyetemen fogok tanulni”. Azt mondta: „Jean, azt gondolom, hogy rossz úton jársz. Nem ott kéne lenned, ahol most vagy. Isten akar téged, papnak hív... Gondolkodj ezen egy kicsit.”

Szavai arra készítettek, hogy

imádkozzam és átgondoljam az életemet. Ezalatt, nagy nyomás nehezedett rám a bátyám részéről, aki könyörgött, hogy ne legyek pap, és kész segíteni nekem. Az érettségi után két évet vesztettem el azzal, hogy kerestem a helyes utat. Egyetemre mentem közgazdaságtant tanulni, de éreztem, nem ez a megfelelő hely számomra. A szentírásból meghallottam Isten hangját: „Átkozott az az ember, aki emberben bízik, aki halandóra támaszkodik, és szíve elfordul az Úrtól” (Jer 17,5). Attól kezdve vigaszt találtam, mivel felismertem, addig tévúton jártam.

Gyermekként sohasem álmodtam arról, hogy az Isteni Ige Társasága misszionáriusa leszek, inkább a Mária Szeplőtelen Szívének Kongregációján gondolkodtam; az otthoni plébániánkat ez a rend vezette. Sajnos csalódtam, mivel az atyák is, akiket jól ismertem, nem ösztönöztek, hogy jelentkezsek a rendjükbe. Azt tanácsolták, találjak valami mást. Ez nagyon mellbe vágott. Elcsüggedtem és kész voltam feladni mindent.

A verbita szeminaristák minden hétvégén apostolkodtak a plébániánkon, így kerültem kapcsolatba velük. Nagyra értékeltém az Isteni Ige Társaságát, és oda vonzódtam – olyan közösségnek láttam, ahol élnem kellene.

2007-ben kezdtem meg a papságra való felkészülésemet. Tizenhárman kezdtük meg tanulmányainkat; társaim

között volt Ngamba Mungwala Albert SVD és Mawasala M'bela Fabien SVD atyák, akik Magyarországon teljesítenek szolgálatot. Az első év végén hatunkat vettek fel filozófiára. Három év után négyen léptünk be a noviciátusba, végül hárman tettük le az első fogadalmunkat, Albert, Fabien és én.

Én Kongóban maradtam, 2012 és 2015 között teológiát tanultam. Ezután tengerentúli gyakorlaton vettem részt az Amerikai Egyesült Államokban. Egy év nyelvtanulás után a déli provinciába, a floridai Tallahassee-be küldtek. A braziliai Anderson Luis de Souza SVD atya volt a mentorom. Nagyon jó volt megosztani az életet a rendtársakkal.

A két éves külföldi gyakorlat után visszajöttem Kongóba, hogy felkészüljek az örökfogadalomra és a papszentelésemre. 2018. február 24-én tettem le az örökfogadalmat és egy héttel később diakónussá szenteltek. Hat hónappal később, szeptember 2-án volt a papszentelésem.

Kinshasába neveztek ki káplánnak, közben szentírás-tudományi mesterképzésen vettem részt, amit 2020-ban fejeztem be. Jelenleg káplán vagyok a Szentlélek Plébánián a Kengei Egyházmegyében.

A rend lehetőséget adott arra, hogy részt vegyek a lelki és interkulturális életünkről szóló workshopon, amelyet január 27. és február 15. között tartottak Steylben. Nagyon hálás vagyok Istennek és mindenkinek, aki hozzájárult hivatásomhoz. Amint Szent II János Pál mondta: „Az én hivatásom: ajándék és titok”. Valóban, az enyém is ajándék. Nem vagyok méltó, nem vagyok a legjobb, de Isten a gyengeségeimtől függetlenül lenéz rám. Nagyon boldog vagyok, hogy pap lehetek, minden kihívás ellenére. Isten teljesítse be szándékát életemben! „Legyen nekem a te igéd szerint.”

Jean Yangia SVD

Fény

„Aki minden embert megvilágosít, a világba jött” (Jn 1,9)

Az év elején azüleimtől érkezett egy kis csomag. Az egyik ismerőssel küldték, aki szabadságra ment haza, Indiába. Örömmel nyitottam ki a csomagot. A kedvenc gyermekkori teanövényem, a tulsi szárított levelei,

valamint egy kis édesség volt benne. A tulsi növényt szent bazsalikomnak hívják – hogy miért, nem tudom –, és nevezik a gyógynövények királynőjének is. Mindjárt csináltam is belőle egy csésze teát. Nagyon jólesett és finom volt. Csodálatosak Isten teremtményei.

A nyár elején eszembe jutott, hogy a tulsi növény magvait el kellene ültetni, hátha kicsírázik. A misszióház kertjének egyik sarkában előkészítettem egy kis helyet, és elvettem a magokat. Locsoltam gyakran, de egy darabig semmi nem történt. Csak gyomok nőttek. Azokat kiteptem, és tovább vártam. És lám, meglepetésemre sok mag kikelt. Szétültettem a palántákat, adtam belőlük másoknak is. Néhány darabot magamnak is megtartottam. Ebből öt cserépben levő növényt elhoztam az irodába. Locsoltam és gondoztam őket. Ahogy írom ezeket a sorokat, az öt növényből négy már elszáradt. Egy még haloványan éldegél. Rájöttem, az elszáradt kis növények nem kaptak elegendő

fényt. Nekik a legfontosabb táplálék a napfény. Mivel hideg volt, bent tartottam őket a szobában, ahol nagyon kevés volt a napsütés. Nem tudtak életben maradni.

Kedves testvérek, tudjuk, hogy milyen nagy erő rejlik a fényben. Ha ez ilyen, mekkora erő van az alkotójában! Közeledik Krisztus születésének az ünnepe, a karácsony. A Timóteusnak írt első levélben ez olvasható: „Isten megközelíthetetlen fényben lakozik” (1Tim 6,16). A bölcsék, akik a fényt, a csillagot követve keresték a valódi Fényt, örömmel tértek haza, de más úton. A halál árnyékában élő ember számára ez az a Fény, amely kivezet a sötétségből, és elvezet az örök életre. Ebben a Fényben élet van. Valóban megvilágosítja elhomályosodott értelmünket, életünket. „Az igazi Világosság, aki minden embert

megvilágosít, a világba jött” (Jn 1,9). Készülünk szerető szívvel és lélekkel befogadni a Fényt, a Világosságot, amely életet ad, amely nélkül úgy száradunk ki, mint az a szép és értékes növény. Áldott, szeretettel teli készülődést kívánok és örömteli karácsonyi ünnepeket! Élet van őbenne. Erő van őbenne. Az élet Világossága és a kegyelem Lelke elől távolodjon a bűn és a hitetlenség, és ragyogjon életünkben Krisztus fénye!

Benvin Sebastian SVD

Advent a déli dombokon

Egy távoli ünnep emlékei

Itt, Európában természetesnek vesszük, hogy novemberben az utcakép megváltozik. Megjelennek a karácsonyi díszkivilágítások a köztereken, a boltokat elárasztják a karácsonyi ajándékok. Az utazási irodák ilyenkor érdekességként hirdetik az olyan országokba történő utazásokat, ahol az eltérő vallási és kulturális tradíciók miatt az adventi időszaknak az általunk megszokottól teljesen eltérő, egzotikus hangulata van.

Az egyik ilyen ország Japán, ahol

a lakosságnak csak kevesebb, mint két százaléka tartozik a keresztény egyházak valamelyikéhez. A Wikipédia szerint a japán lakosság 69 százaléka a shinto valláshoz tartozik, 66,7 százaléka buddhista, 1,5 százaléka keresztény, a lakosság 6,2 százaléka pedig más vallásoknak a tagja. Ha a fenti százalékarányokat összeadjuk, akkor a 100 százaléknál jóval nagyobb szám jön ki. Ennek az az oka, hogy sok japán embernek kétféle vallási kötődése is van; nagyon gyakori, hogy a születési ceremóniákat shinto szentélyben, a temetési szertartásokat pedig buddhista templomban tartják.

A második világháború előtt nem nagyon voltak látható jelei az adventi időszaknak az országban. Aháború után Japán az amerikai kultúra befolyása alá került. Ma már az ottani utcák és terek szebb adventi díszkivilágítást kapnak, mint sok európai vagy amerikai nagyváros közterületei. A nagy áruházak és plázák is karácsonyi hangulatot árasztanak. Amikor ott

jártam iskolába, gyakrabban hallottam a népszerű amerikai karácsonyi dalt, a *Jingle bellst* az üzletekben, mint ahogy azt itt, Magyarországon hallani lehetett.

Az ajándékozás szokását is átvették a nyugati kultúrából. Japánban azonban az egymás megajándékozása nem a vallási hagyományban gyökeredzik, ott a karácsonyt a boldogság és az egymás iránti szeretet ünnepeként tartják. Ez azt jelenti, hogy vallási hovatartozástól függetlenül a párok kettesben ünneplik a karácsonyt, általában úgy, hogy részt vesznek egy romantikus vacsorán, majd sétálnak egyet a városban, hogy megcsodálják a karácsonyi díszbe öltözött utcákat.

A keresztény közösségekben természetesen más a helyzet. Japánban két nagy katolikus iskolahálózat működik. Tokióban, a fővárosban található a jezsuiták által működtetett Sophia Egyetem, délen, Nagojában pedig a verbiták által fenntartott Nanzan Egyetem, amelyhez ma már számos tagintézmény tartozik: katolikus óvodák, általános és középiskolák. A Nanzan a 南山 kínai írásjelek japán kiejtési mód szerinti átírata; azt jelenti: *déli dombok*.

A Nanzan Egyetem szó szerint azt jelenti: *Déli Hegyek Nagy Iskolája*. Diák koromban itt, a déli dombokon éltem át az adventi időszakot. Tanúja lehettem annak, hogy a diákok és az itt élő keresztény közösségek tagjai nem csak az ünnepi csillogást látták az adventi időszakban, hanem a karácsony igazi értelmét és jelentését is megértették.

Az iskolahálózatnak három temploma volt a városban: a szeminárium

kápolna, amit szinte kizárólag csak a szeminaristák használtak, az egyetemi kampuszon lévő Logos Center, ahol az angol nyelvű szentmiséket

tartották és a főiskolához tartozó templom, ahol japán nyelven tartották a szertartásokat. Az advent ugyanúgy a Krisztus születésére való felkészülés időszaka volt, mint a nyugati világban, de a szentmisék részben eltértek a nálunk megszokottól. A japán emberek például soha nem szoktak letérdelni, és ez a templomi szertartásokon is így volt. Az Eucharisztia vétele előtti békeköszöntés is máshogy történt, a résztvevők sose illették békecsókkal egymást, és kezet se fogtak, hanem távol-keleti szokás szerint tisztelettel meghajoltak egymás előtt.

Bár Nagoja püspöki székhely is, a közel kétfélmillió városban élő külföldiek egy része mégsem a székesegyházba járt szentmisére, hanem a Logos Centerbe. Látszódtott, hogy a szertartásokon való részvétel fontos része volt az ottani keresztények közösségi életének. Különösen felemelő volt a karácsonyi liturgiákon való részvétel. Az esemény egy-két órára összehozta azokat a Nagojában tartózkodó külföldi embereket, akik csak átmenetileg, valamilyen üzleti, hivatásbeli, családi vagy turisztikai célból tartózkodtak a városban, több ezer, esetleg tízezer kilométerre a szülőföldjüktől.

Dr. Márkus Gábor

A szívemben mindig verbita voltam

Beszélgetés Marco Antonio de Miranda SVD atyával

Mikor érezted először, hogy Isten szolgálatába szeretnél állni?

– Gyerekkoromban, amikor anyukámmal és nagymamámmal jártam templomba már ott éreztem, hogy vonzódom a papi hivatás felé. Édesanyám hitoktató és áldoztató volt. Tetszett a papok élete, kapcsolatuk az emberekkel. Hatéves koromban már pap akartam lenni.

Hogy fogadták ezt a szüleid?

– Acsaládom megértő volt. Nem mondták, hogy ne foglalkoztasson ez a gondolat. Az idők folyamán megérlelődött bennem, hogy szerzetes szeretnék lenni. Anyukám mindig támogatt a hivatásomban. Tudta, hogy a szerzetesi élet bárhova elszólíthat a világba, de azt mondta, ha Isten hív téged, akkor én azt támogatom. Mivel katolikus az egész család, nagy öröm volt, hogy szemináriumba fogok járni.

Mit szóltak hozzá a plébániádon?

– A plébánián sok időt töltöttem. Dolgoztam több ifjúsági csoportban, többek között a Szent Gyermekség Művében is. Szinte mindig a közösségben voltam. Így amikor szemináriumba mentem, támogattak a barátaim. A közösség számomra mindig nagyon fontos volt. A Kis Szent Teréz Plébánia – ahová tartoztunk – is segített a szemináriumi éveim alatt. Sok lelki támogatást kaptam tőlük.

Miért éppen a verbita rendre esett a választásod?

– Már gyerekkoromban megismerkedtem velük, hiszen ott voltak a Kis Szent Teréz Plébánián. Sokszor jöttek külföldről misszionáriusok, megtetszett az életük, gondolkodásuk. Volt nálunk indonéz, lengyel, brazil és egy indiai atya. Mindig mások jöttek. Meghatározó volt számomra a missziós lelkiségük, amit már gyerekkoromban megtapasztalhattam. Sokat imádkoztunk a misszionáriusokért, és elhatároztam, hogy én is misszionárius leszek. Éreztem, ha nem lehetek misszionárius, akkor boldogtalan leszek. Persze ismertem más szerzetesrendeket is, hiszen a hivatásgondozóm mesélt róluk éppen azért, hogy felelősen tudjak dönteni. De a szívemben már akkor verbita voltam.

Hol kezdted ilyen irányú tanulmányaidat?

– Amikor befejeztem a középiskolát akkorra már eldöntöttem, hogy verbita szemináriumba megyek. 2009-ben léptem be a rendbe Dél-Braziliában, Toledóban. 2010 és 2013 között Curitiba városban filozófiát tanultam. Ezután noviciátusba mentem São Paulóba. Itt egy évet töltöttem. Tanultunk, sokat imádkoztunk, dolgoztunk és megtapasztaltam a verbita lelkiség lényegét. Együtt voltunk a családokkal, az emberekkel minden hétfvégén, ami

nagyon fontos volt számomra. 2014 januárjában lettettem az első fogadalmat.

Miért éppen Magyarországot választottad a tengeren túli gyakorlat helyszínéül?

– A fogadalomtétel után teológiát tanultam. A második év végén lehetőség van a verbitáknál, hogy másik országba menjünk megtapasztalni a misszionáriusi életet. Először arra gondoltam, hogy jó lenne Dél-Amerikában maradni, Ecuadorba, vagy Panamába menni, akkor ott gyakorolhatom a spanyol nyelvet. De a teológián talákoztam egy verbita pappal, aki Ausztriában dolgozott és sokat beszélt az európai misszióról. Elmondta, hogy nagyon kellenek a misszionáriusok Európában. Ez megmozdított bennem valamit.

A végső elhatározást *Hurgoi Sándor* atya hatására hoztam meg. Sanyi atya sokat mesélt Magyarországról. Akkor fogalmazódott meg bennem, hogy Magyarország egy jó missziós terület lehet számomra. Felkeltette az érdeklődést a szívemben, hogy itt tudok segíteni és tapasztalatot szerezni. Voltak, akik mondták, olyan nehéz a magyar nyelv, hogy nem lehet megtanulni. De én fontosabbnak éreztem a missziót, mint a nehézségeket. Így végül Magyarországot jelöltem meg a gyakorlatom helyéül és az atyák jóváhagyták. Így érkeztem Magyarországra. Gondoltam, ameddig fiatal vagyok, addig kellenek a nagy feladatok és a tapasztalások. Nagyon jól éreztem magamat, sokat tapasztaltam, jót, rosszat – mindent, amit Isten kegyelméből kaptam.

Milyen tapasztalatokat, élményeket szerezte Magyarországon, hogy vissza akartál térni a papszentelésed után?

– Magyarország egy nagy misszió. Hidat kell építeni lelkiségben a verbiták és a magyarországi hívek között. A magyar egyház nyitott a misszióra, az újdonságokra, ezért sok lehetőség van

az új evangelizációra. Úgy éreztem, hogy jobban tudok segíteni itt, mint otthon. Azért is szerettem volna végleg visszajönni Magyarországra, mert szinte azonnal úgy éreztem, hogy ez a második hazám. Itt akartam szolgálni és itt akartam találkozni Istennel. Sok munka van, sok lehetőség és nagy remények.

Saját hazádban tettél örökfogadalmat és szentelted pappá idén. Hogy élted meg ezt az időszakot?

– Három év után hazamentem és folytattam a tanulmányaimat. Még két év volt hátra a teológiából az egyetemen. Közben a Szent Arnold Plébánián szolgáltam a fiatalokkal. Az örökfogadalmam időpontjában kezdett erősödni a pandémia, így nem tudtunk együtt ünnepelni az emberekkel, a közösséggel. Felmerült a kérdés: Hogyan csináljuk, megtartsuk-e egyáltalán a fogadalomtételt? Nagyon bizonytalan volt minden. Végül úgy döntöttünk, hogy legyen. Az emberek az interneten keresztül is tudják tartani a kapcsolatot velünk. Hiszen a fogadalom a fontos, a misszió ereje, nem a nagy buli.

A diakónusszentelésem is a pandémia idejére esett. Mégis ünnepeltünk, imádkoztunk. A diakónusnak szolgálni kell az embereket, és én pont egy nehéz időben lettem diakónus. Sok feladat volt a plébánián. Adományokat gyűjtöttünk, találkoztunk a fiatalokkal az interneten keresztül. Lehetőségem volt a saját plébániámon is szolgálni diakónusként: hazamentem Guarapuavába és a Kis Szent Teréz Plébánián is segitettem az embereknek. A családomnál laktam, mert a járvány miatt nem nagyon lehetett menni sehova. De újra megéreztem, hogy itt vannak a gyökereim, ebben a közösségben – itt kaptam a hitemet.

2021 áprilisában lett volna a papszentelésem, de sajnos még nehezebb lett a járványhelyzet. Egy paptestvérünk is meghalt Covid-megbetegedésben. Végül június 26-án szentelték pappá. Nagyon szép volt. Először csak ötven embert akartak beengedni abba a nagy templomba, ahol ezer ember is elfér. De aztán a polgármester kétszáz főt engedélyezett.

Egy szép missziós hétfvégével kezdtük az ünneplést. A kispapok meglátogatták az családokat, találkoztak az emberekkel,

fiatalokkal. A papszentelés napja is csodálatos volt. Tél volt Braziliában, de pont, amikor a papszentelés volt süttött a nap, mint egy ajándék Istentől. Jó érzés volt látni a rendtestvéreket, a családomat,

a barátokat. Már ott volt a szívemben, hogy egy vagy két hónap múlva misszióba megyek és kezdődik egy új korszak az életemben. Hálát adtam a Jóistennek, hogy ezt a hivatást adta nekem.

Milyen helyi sajátosságai vannak Dél-Braziliában a papszentelésnek?

– Nálunk fontos verbita hagyomány, hogy a papszentelés a saját plébániánkon legyen. Nagy az ország, nagyok a távolságok, nem mindenki tudna ott lenni az ünnepen, ha máshol tartanák. Másik szempont, hogy a saját plébánia a kezdet. Ez egy tanúságtétel a közösségnek, hogy érdemes ezt a hivatást választani. A papszentelést nálunk missziós hétfvége előzi meg. Találkozások, imádságok. Községek találkozása. A plébániák már jó előre készülnek erre az alkalomra. Februárra mi már előkészítettünk mindent, amit lehetett. Például a kórus elkezdte gyakorolni az énekeket. Megható volt, hogy a kórus minden tagjával együtt énekeltem, amikor gyerekek voltunk. Nagyon szép volt a szertartás is.

De mi sokat szoktunk ünnepelni a mise után is. Hagyomány, hogy grillezünk, de ez most a járvány miatt nem lehetett. Így csak a rendtestvérekkel ültünk asztalhoz. Az is szokás nálunk, hogy mindenkinek adunk ajándékba süteményt. Másnap

van nálunk a primicia, de nem abban a templomban, ahol a papszentelés volt, hanem ott, ahol a pap született. Nekem az Assisi Szent Ferenc-templomban volt. Majdnem egész szentmise alatt sírtam,

mert ott születtem, ott találkoztam először Istennel. Az egész közösség együtt volt szeretetben.

Milyen volt visszajönni Magyarországra?

– Amikor hazamentem a papszentelésre, kértem a Szűzanyától, hogy Magyarországra térhessek vissza. Nagy ajándék volt számomra, amikor megkaptam Rómából a kinevezést. 2021. augusztus 3-án érkeztem Magyarországra. Tíz napig karanténban kellett maradnom. Utána Körömbe mentem, mert oda kaptam a kinevezésem. Ott *Ngamba Mungwala Albert SVD* atyával dolgozom, akivel együtt voltunk kispapok Budatétényben. Köröm egy nagy missziós terület. Sok a kihívás és nagy remény is. Dolgozunk a plébánián, szolgálunk a katolikus iskolában és más iskolákban is, mint hitoktató. Missziós csoportokat hoztunk létre, ahol délután foglalkozunk a gyerekekkel. Sok ötletünk van. Folytatjuk a családpsztorációt is, amit elődeink elkezdtek. Nagyon jól érzem magam. Isten sok dolgot készít nekünk itt. A kis magot el kell ültetni, hogy nagy legyen a fa és jó gyümölcsöt teremjen. Isten itt volt előttünk, és hívott a misszióba.

Seregély István

Milyen az igaz ember?

A Világmisszió Országos Ünnepe Szent József évében

A missziós vasárnapra készülve október 9-én rendezte meg az Isteni Ige Társasága és a Pápai Missziós Művek a Világmisszió Országos Ünnepe Budatétényben. Valóban ünnep volt ez a nap, hiszen két év kihagyás után végre ismét összegyűlhettünk, újra megtapasztalhattuk a közösség erejét. A verbiták által vezetett minden plébániáról érkeztek hívek: Vasvárról, Körömből, Bicskéről, Kőszegszerdahelyről, illetve az oldallapon ellátott plébániákról és filiákról, emellett Budapestről és Kőszegről, ahol rendházak működnek és még számos településről, ahol a hívek kapcsolatban állnak a verbitákkal. A programon részt vett *Michael August Blume* SVD apostoli nuncius is, aki verbitaként mindig szívesen látogat el a missziós rendezvényekre, ünnepekre. Tizenkilencedik alkalommal rendezték meg a Világmisszió Országos Ünnepe,

aminek a kezdetektől az a célja, hogy megerősítse a hívekben annak tudatát, hogy Jézus missziós parancsa minden megkeresztelt emberhez szól – emlékeztetett *Chavvakula Lourduraju* SVD missziós titkár. Szent József évében ezt a mottót választották a szervezők: Milyen az igaz ember?

A program Szentlélek-hívással kezdődött, amit *Burbela Gergely* SVD tartományfőnök mondott köszöntőt, amiben rámutatott: A misszió nemcsak az egyházi intézményekben, plébániákon zajlik, hanem minden otthonban.

A nap meghívott előadója *Székely János* szombathelyi megyéspüspök volt, aki arról elmélkedett, hogy nemcsak mi tehetjük fel a kérdést, milyen az igaz ember, de Szent József is sok kérdést feltesz nekünk.

Azt szoktuk gondolni, József azért

akarta titokban elbocsátja Máriát, mert nem tudta, kitől fogant gyermekét. Ám ha figyelmesen olvassuk a Szentírást, ott az áll: „kitűnt, hogy gyermeket vár a Szentlélektől” (Mt 1,18). Tehát legalább a legbensőbb kör az elejétől sejtette, hogy a gyermek Istentől van. József attól ijedt meg, hogy maga Isten foglalta le magának Máriát. Ekkor lépett közbe az angyal, aki azt mondta: „Ne félj!”. József felteszi a kérdést a férjeknek: Tudjátok-e tisztelni feleségetek küldetését? Hogy titokzatos módon élet növekszik a szíve alatt? Hogy ő a családi tűzhely őrzője? Tudjátok-e tisztelni a néha nem logikus, de gazdag érzelmi életét? Mária pedig teljesen rábízta magát Józsefre. Követte őt Betlehembe, és hitt neki, amikor azt mondta, az éjszaka közepén el kell indulniuk Egyiptomba. József a feleségektől is kérdez: Tudtok-e bízni férjetekben?

Engeditek-e, hogy a család feje legyen? Adtok-e neki teret, hogy betöltse a küldetését?

Isten teljesen átírta József terveit. Milyen sokszor történik ez velünk is, és milyen nehezen fogadjuk ezt el. József élete csendes volt, de ez a hallgatás nem a sértettség, hanem a szeretet és a béke csendje. Vajon mi engedjük-e, hogy másképp történjenek a dolgok, mint ahogy mi elképzeltük? Engedjük-e, hogy Isten tervei megvalósuljanak?

Székely János után *Michael August Blume* SVD is rövid előadást tartott, amiben felhívta figyelmet arra, mennyire fontos, hogy kérjük a Szentlélek segítségét a missziós munkában, hogy erősítsen meg minket hivatásunkban, amit mindannyian megkaptunk a keresztségben. Kérnünk kell a Szentlelket, hogy adjon bátorságot, hogy – Szent Péter szavaival – mindig készek legyünk arra, hogy válaszolni tudjunk mindenkinek, aki a bennünk lévő reménység okát kérdezi tőlünk (vö. 1Pét 3,15).

A szentmise főcelebránsa Székely János püspök volt. Az ünnepi liturgiára megtelt a misszióház udvara, a verbiták által minden földrész, a hívekkel minden generáció képviseltette magát.

Az evangéliumban (Mk 10,17–30) egy olyan emberről hallottunk, aki keresi az élete útját, a boldogságot. Olyan, mint mi – fogalmazott a szentbeszédben Székely János. Megkérdezte a Mestert: mit tegyen, hogy elnyerje az örök életet? Valójában

már sejtette a választ, hiszen kora ifjúság óta betartotta Isten parancsait. És Jézus ránézett, megkedvelte – és valami sokkal fontosabbat is elmondott neki. Ezért vagyunk mi is itt, mert érezzük Jézus tekintetét és halljuk a hangját: „Gyere, és kövess engem”.

Az evangéliumban szereplő ember ragaszkodott a vagyonához. Mi is, ha nem is pont a pénzhez, de sok mindenhez ragaszkodunk – kétélyeinkhez, bűnökhez –, ami miatt nem tudjuk átélni a Jézushoz tartozást. A misszió akkor kezdődik, amikor az ember megnyílik az ég felé, és rajta keresztül fény árad a környezetére.

A szentmise után kiadós ebéd várta a résztvevőket – sokan napok óta készültek már, hogy a finom ételek révén is érezhető legyen: egy családhoz tartozunk.

A program a verbita szerzetesek előadásával folytatódott, mely során bemutatkozott a három kispap, akik nemrég érkeztek Magyarországra: *Bastos* és *Kalumbu* testvér Angolából, valamint *Kenneth* testvér a Fülöp-szigetéről.

Ezt követően *Fodor Réka* missziós orvos, az Afréka Alapítvány egyik létrehozója szólt néhány szót. Bemutatta a négy nigériai diáklányt, akik ösztöndíjjal hazánkban tanulnak a Hungary Helps Program és az Afréka Alapítvány jóvoltából; hárman ápolónők, egyikük szülésznő lesz.

Végül a verbiták által vezetett plébániák tagjai is színpadra léptek. Gyerekek és felnőttek nagy lelkesedéssel készültek a missziós ünnepre. Nemcsak köszönet volt ez a szerzetesek felé, akik dolgoznak a plébániákon, de igazi misszió: megtapasztalták a szeretetet, és azt most meg is osztották a környezetükkel.

Szalontai Anikó

Verbita plébániák

Szent Kereszt felmagasztalása plébánia
9800 Vasvár, Bartók Béla u. 3/A
tel.: +36 94 370 142

- Alsóújlak (Szent István király) filia
- Rábahídvég (Szentháromság) filia
- Püspökmolnári (Szent Tamás apostol) filia
- Vasvár-Kismákfa (Magyarok Nagyasszonya)
- Vasvár-Nagymákfa (Jézus Szíve) kápolna

Kisboldogasszony plébánia
3577 Köröm, Kossuth u. 23.
tel.: +36 49 355 488

- Girincs (Nagyboldogasszony) plébánia
- Kiscséc (Szent Anna) filia
- Kesznyéten (Árpád-házi Szent Erzsébet) filia
- Sajóhídvég (Szent Jakab apostol) filia

Szentháromság plébánia (Bicske)
2060 Bicske, Hősök tere 1.
tel.: +36 22 350 751

Filiái:

- Alcsútdoboz
- Felcsút
- Csabdi
- Óbarok
- Szárliget
- Nagygyeháza
- Vasztélypuszta

„Én segítek neked”

Találkozásom a Miseszövetséggel

a szentképről. Férjhez mentem, gyermekeim születtek, és amikor új lakásba költöztünk, megtaláltam régi imakönyvemben a szentképet, amelynek hátuljára ez volt írva: „A Szentháromságról nevezett Miseszövetségbe felvételre Szabó Zsuzsanna, Kőszeg, Szent Imre Missziós Szeminárium”. Fel volt sorolva a Miseszövetség tíz nagy áldása és szerepelt a szentképen egy rövid ima is a pogányokért. Úgy éreztem, hogy ezt a szentképet magamnál kell tartanom, nem tehetem el a régi „ereklyék” közé.

Nem tudtam, ki alapította és valójában mi is a Miseszövetség. Akkor még nem volt internet, hogy rákeressek. De éreztem Jézus szeretetét, azt, hogy Isten mindig velem van. Amikor letértem a jó útról, szelíden visszatértem.

Sok évvel később egy vasárnap nem a megszokott templomba mentünk szentmisére. Már nem is tudom, hogy mi volt az oka. A misét egy indiai atya tartotta. Nagyon más volt, mint amit megszoktunk. Amise végén azt mondta, hogy Máriabesnyőn lelkigyakorlatot fog tartani. Megkérdeztem, hogyan

lelet rá jelentkezni. Így ismerkedtünk meg *Benvin Sebastian* SVD atyával és a verbitákkal, akik már készültek a centenáriumi ünnepükre. *István*, a férjem rendező – operatőr, örömmel vállalta el, hogy riportfilmeket készít a magyar rendtartományban szolgáló atyákkal, testvérekkel és kispapokkal, valamint elkészíti a centenáriumi kisfilmet.

Így jutottunk el a kőszegi misszióházba, ahol az egyik ajtóra az volt írva: Miseszövetség. Bementem és megmutattam a szentképet. *Tóth Zoltán* SVD atya megerősített abban, hogy jó helyen járok, és valóban tagja vagyok az Isteni Ige Társasága alapítója, *Janssen Szent Arnold*, által létrehozott Miseszövetségnek.

Hálásan köszönöm Janssen Szent Arnold atyának, hogy megalapította a Miseszövetséget. A verbita atyák által értünk mondott misék segítettek, hogy megnyíljon a szívem és fülem Jézus hívó szavára, amikor elmentem egy templom előtt: „Gyere be hozzám! Pihenj meg! Szedd rendbe a gondolataidat! Én segítek neked.”

Seregély Zsuzsa

Talán tízéves lehettem, amikor édesanyám odaadta azt a szentképet, amit keresztelésemkor kaptam. Betettem az imakönyvembe, aztán teltek múltak az évek, már nem a gyerekkori imakönyvet használtam. Közben el is feledkeztem erről

Missziós Miseszövetség

A miseszövetség tagjaiért a verbita atyák az egész világon naponta 7 szentmisét mutatnak be. Személyenként egyszeri 7000 Ft a tagsági díj.

JELENTKEZÉS:
www.verbita.hu/miseszovetseg
 +36 30 418 9196

A Miseszövetség 10 lelki ajándéka

A verbiták évtizedek óta terjesztik és hirdetik a miseszövetséget, mint egy kegyelemforrást, amivel meg tudjuk ajándékozni egymást, szeretteinket.

1. A Miseszövetség tagjaiért napi hét (évi 2555!) Szentmisét mutatnak be a verbita missziós atyák a világ különböző pontjain.
2. A tagok a miseszövetségi Szentmisék kegyelmeiben haláluk után is részesülnek.
3. Aki a Miseszövetségbe felvételi elhunyt hozzátartozóit, ápolja velük a lelki kapcsolatot.
4. A tagok megtanulják értékelni a Szentmisét, és ennek folytán másokat is erre ösztönöznek.
5. Élő szeretteinket tudtuk nélkül is beírathatjuk, hogy a Szentmise révén külön kegyelemben részesülhessenek.
6. Akinek élete elemévé válik a Szentmise, az örömmel segíti, hogy mások is felfedezzék annak végtelen értékeit.
7. A tagok anyagilag is támogatják a világmissziót, mivel tagsági díjukkal hozzájárulnak a hithirdetés költségeihez.
8. Minden egyes tag aktív, lelki munkatársa az Isteni Ige Társaságának, melynek több mint 6000 fogadalmas tagja fáradozik az Evangélium terjesztésén.
9. A napi Szentmisék kegyelmeiben való részesedés erőt ad a mindennapi élet küzdelmeinek megvívásához.
10. A pápák külön áldásukban részesítik a Miseszövetség tagjait és terjesztőit.

Benne élet van

Lelki készület karácsony ünnepére

A karácsonyt megelőző négy hétben, adventben, miként az őszövetség népe tette, mi is várakozunk, várjuk a megígért, az eljövendő Messiás királyt, a Megváltót.

Jó dolog a várakozás, főleg, ha egy szeretett személy érkezését várjuk. Az egyházi év körfogásában minden évben készülünk az Úr érkezésére, és minden karácsonykor átéljük Jézus születésének fényét és kegyelemmel teljes csodaszép ünnepét. „Benne élet volt” (Jn 1,4)

Ő az út, az igazság és az élet! Benne van az élet. Egyben ő az élet felé vezető utunk is, aki az egyetlen igazság. Benne öröktől fogva élet van, mert ő maga az élet – az örök élet forrása, útja és a célja. Ha őt követjük, akkor általa az életünk kiteljesedik.

„Benne élet volt, és az élet volt az emberek világossága.” (Jn 1,4.) Fizikai életünkhöz is szükséges a világosság, de lelki életünkhöz még inkább fontos. Jézusban eljött közénk maga az élet, fényével beragyogta az emberiség sűrű sötéttségét, megmutatta mindannyiunk számára az életre vezető szűk és meredek ösvényt. Isten emberré lett, hogy általa, vele, benne és belőle éljünk. Ez a karácsony örömhíre.

Adventi időben, december 14-én ünnepli anyaszentegyházunk *Keresztes Szent János* (1542-1591) karmelita egyháztanítót. A misztikus teológus egyedülálló mélységben ismerte fel és

fejtette ki a lélek átalakulási, érlelődési folyamatát. „Nem haladhatunk addig előre a lelki életben, amíg nem követjük Krisztust, mert ő az út, az igazság és az élet” – mutatott rá Keresztes Szent János. Karácsony misztériuma arra tanít minket, hogy mindennél fontosabb, hogy Jézus megszülessen bennünk. Ha ez nem történik meg, és nem ő az életünk középpontja, akkor nem lesz élet bennünk.

Karácsonykor ünnepeljük, hogy az Ige testté lett, mert „benne élet volt”, és azt akarta, hogy követőiben is élet legyen. „Komoly lelki ember, forró vágyal törekedjél arra, hogy minden cselekedetedben Krisztust kövesd! Igyekezz minden tettetted úgy végezni, amint azt Krisztus végezné!” – ez Keresztes Szent János tanácsa minden hívő számára.

A karmelita misztikus meggyőződése: ahhoz, hogy a lélek Isten megismerésére eljuthasson, a legelső dolog, amivel bírnia kell, saját magának a megismerése.

Nem úgy válunk igazán önmagunkká, hogy a saját elképzeléseinket valósítjuk meg, hanem azáltal, ha befogadjuk Jézust. Az imádság során bensőnkben találkozhatunk teremtő, megváltó és megszentelő Istenünkkel, aki szeretetével közeledik hozzánk. Az ima lényege nem az, hogy kéréseinkkel ostromoljuk az eget, hanem, hogy találkozzunk a szeretet és irgalom Istenével és mi magunk is szeretetté és irgalommá váljunk mások számára.

Jézus által lehet bennünk is élet, Istenben elrejtett életünk. Ez keresztény identitásunk, küldetésünk, minden hívő missziója. Ehhez nem szükséges elmennünk ismeretlen, idegen országba, hanem ahova a Jőisten állított minket, ott kell az állapotbeli kötelességeinket megtenni nagy szeretettel. Az egyszerű, hétköznapi, kis dolgokat kell lángoló szeretettel megélnünk, és hűséggel kitartanunk.

Keresztes Szent János *Az élő szeretetláng* című művében lebilincselő módon szemlélteti Isten jóságát minden egyes lélekhez. A keresztény élet lényege:

a szeretetben való egyesülés Istennel. Továbbá az, hogy miként növekszik ezzel párhuzamosan az isteni Szeretet szikrája bennünk, fokról fokra, míg végül lobogó szeretetlánggá teljesedik ki. Amint az adventi időszakban várjuk az Eljövendőt, életünk folyamán is várjuk a találkozást Istennel, s a lélek előkészül az ő befogadására.

De ezért meg kell dolgoznunk, meg kell küzdenünk, ez nem hull az ölünkbe. Időt kell fordítanunk Istenre, hogy kialakuljon közte és köztünk a benső lelki kapcsolat, a szeretetkapcsolat. Jézus szeretete gyógyít, megszabadít, erővel, békével, örömmel tölt el. Az Úr Jézus szavai *Kindelmann Károlyné, Erzsébet* asszonyhoz a Szeretetláng lelki naplóban: „Merülj el bennem, mint csepp a tengerben!”

Szenteljük meg napjainkat azzal, hogy minőségi időt fordítunk Istenre! Karácsonyi ajándékként Jézusnak adhatjuk, hogy naponta 20-30 percet imában töltsünk vele. Ha ezt elkezdjük gyakorolni, és egy hónapon át kitartunk ebben, megtapasztaljuk ennek áldásos voltát, sőt, felismerjük, hogy benne élet van.

Csendes imánkat megzavarhatják a feltörő érzelmek, de mindig térjünk vissza Jézushoz, lélekben térdeljünk jászolóhoz. Maradjunk meg a pásztorok imádó hódolatával egyesülten. Kérjük a Szűzanya és Szent József közbenjárását és oltalmát, hogy Jézus élete és lángoló szeretete megnyilvánuljon életünkben. Benne élet van. Kérjük ezt az életet magunk és embertársaink számára!

Menkó Ágnes

Verbita hírek négy égtájról

Az Isteni Ige Társasága a világ minden földrészén jelen van. A rend négy zónát, kontinenseket magukba foglaló szervezeti egységet alakított ki: az AFRAM Afrikát és Madagaszkárt; az ASPAC Ázsiát és Óceániát; az EUROPA kontinensünket; a PANAM pedig az amerikai földrészt fedi le. Rovatunkban az egyes zónák híreiről, eseményeiről olvashatnak.

AFRAM

Botswana Új verbita püspök Francistownban

A Szentatya 2021. július 5-én nevezte ki Francistown püspökévé *Anthony Pascal Rebello* verbita szerzetest, aki addig a mogoditshane Szent Kereszt-templom plébánosa volt. Anthony Rebello Kenyában született, 1969-ben lett tagja az Isteni Ige Társaságának. A noviciátust és a papságra felkészítő tanulmányait Indiában végezte, ahol 1977-ben szentelték pappá. A római Pápai Gergely Egyetemen szerzett licenciátust. Szentelés után Indiában kezdett szolgálni, majd Afrikában és a Karib-térségben. 2003 óta misszionárius Botswanában.

Angola A vianai verbita plébánia megbecsüli az időseket és betegeket

Azent Joachim és Szent Anna liturgikus emléknapját, július 25-ét *Ferenc pápa* a nagyszülők és idősek világnapjának nyilvánította. Ezen a napon Vianában lévő verbita plébánia nem mulasztotta el, hogy kifejezze tiszteletét és megbecsülését a plébániához tartozó nagyszülők és idősek iránt.

A karitás munkatársai a hónap során több mint 1300 idős, beteg és fogyatékkal élő embert látogattak meg a plébánia tizenegy közösségében. Emellett felhívták az emberek figyelmét az ünnepnapra, a hívek pedig elvitték a nagyszüleiket és idős hozzátartozóikat a plébániára. A szentmise után orvosi vizsgálat és ebéd következett.

A nagyszülők és idősek világnapján 127 személyt vizsgált meg orvos, elsősorban nőket. Sokan komoly vérnyomásproblémában szenvednek, talán mert kevés élelemhez jutnak. Maláriagyorstesztesztet is végeztek.

A programot *Jaianxiong Luke Duan* SVD atya vezette. Azon a vidéken, ahol a rend dolgozik, az időseket sajnos elhanyagolják. Vannak, akik az öregeket varázslóknak tartják. Sok embernek nincs munkája, emiatt nem tudnak gondoskodni idős szüleikről. Ezen felül az országot sújtó háború is sok embernek ártott. A verbiták a jövőben nagyobb figyelmet szentelnek a plébánián az idősgondozásnak.

ASPAC

Vietnám Szerető kezek a Covid-járvány idején

Júniusban és júliusban súlyosbodott a járvány Vietnámban. A napi megbetegedések száma négyjegyű volt, ami eddig példa nélküli volt az országban.

Ho Si Minh-városban található az Isteni Ige Társasága teológiai képzési központja. A város lakossága 10 millió fő és az ország ezen részében sok a fertőzött. A kormány különböző intézkedéseket hozott a terjedés megakadályozására, így zárlatot is bevezettek. Ez sok embernek okozott nehézséget, különösen a szegényeknek és a hajléktalanoknak.

A járvány érintette a képzési központ hallgatóinak programját is; a rendtársak nem tudták teljesíteni a nyári gyakorlatukat. Ehelyett az oktatók programot szerveztek a hallgatóknak „Szeretet ételi” címmel, amelynek keretében felkeresték a szegényeket. Naponta 100 adag ételt osztottak ki a hajléktalanoknak városzerte. Emellett többek közt rizst, tésztát, olajat osztottak a nagylelkű adományozók jóvoltából. Így a rendtestvérek a szeretet és törődés hídjai lehettek az emberek között.

Az emberekkel való érintkezés, az ételosztás kockázatot jelentett a rendtársak részére. De így is örültek ezeknek a perceknek és a lehetőségnek, hogy segíthettek. Egyikük így fogalmazta ezt meg: „A járvány nyomorúságot, nehézségeket és szenvedést okoz az embereknek, de nekünk lehetőség megmutatni elkötelezettségünket, hogy misszionáriusként a másik embert szolgáljuk”.

Fülöp-szigetek Hitoktatás a cebui gyermekotthonban

Lányi Béla SVD testvér számolt be a fiatalokkal végzett munkáról. Béla testvér a verbiták által fenntartott Szent Károly Egyetemen (University of San Carlos) végzett oktatói munkája mellett rendszeresen látogatja a gyerekeket az állami gondozottak otthonában.

A hosszú ideig tartó online kommunikáció után ismét személyesen lehetett együtt lenni. A központban tartott hittanórán a tékozló fiú történetéről beszélgettünk. Az otthonban élő minden fiatal megtapasztalta a szülői ház elhagyását. Közülük sokan már igen fiatal korban utcára kerültek. Ezeket a fiatalokat az utcáról fogadták be az otthonba.

A tékozló fiúról való beszélgetésünk során a gyerekek és fiatalok buzgón ecsetelték utcai kalandjaikat. Számukra a

tékozló fiú története nemcsak Isten türelméről szól, hanem arról is, mennyire fontos a számukra, hogy újra felépítsék a másik emberbe és a társadalomba vetett hitüket. Végül a sokéves utcai élet és kóborlás után felcsillan a remény, hogy családot építhetnek maguknak.

A központ lelkivezetője az elkötelezett és odaadó *Paul Bongcaras* SVD testvér; a vezetője *Mrs. Ablit*. Jelenlétük, munkájuk révén sok minden lehetővé válik a gyermekek és fiatalok számára.

EUROPA

Németország Két verbita testvér új kezdeményezése Berlinben

A verbiták régóta működnek Berlinben, a jómódú Charlottenburg kerületben. Egy ideje tervezi a tartomány, hogy bekapcsolódik a munkába Berlin egyik kritikus körzetében. A hírhedt Kreuzberg kerületben a közelmúltban adódott egy lehetőség. *Bernd Ruffing* SVD és *Emanuel Huemer* SVD testvérek bátran vállalták a kezdeményezés kihívásait.

Kreuzberg kerület etnikai olvasztótégely, amely gettósodott, jelen van a drog, a bűnözés. A verbita testvérek a berlini születésű *Benno Rehländer* OSB atyával alkotnak most egy közösséget. A pasztorációs területhez tartozik a Szűz Mária-plébánia, ahol laknak, illetve a Szent Mihály-plébánia. A „kongregációközi” közösség bibliamegosztást szervez hétfőnként, reggeli imát keddtől péntekig, vesperást szombat este, köszöntve a vasárnapot. A résztvevők barátságosak. Előfordul, hogy valaki csak aludni akar a padon a vesperás vagy a szentségimádás alatt. „Mindenként szívesen látunk” – hangsúlyozzák a testvérek. Emanuel testvér keddenként segít a népkonyhán levest osztani. Bernd testvér a plébániai önkéntesekkel szerdánként oszt ételt, valamint diákokat is tanít, akik szociális segítők akarnak lenni - többségük menekült vagy migráns háttérrel rendelkezik.

Hollandia Új evangelizációs program a hoofddorpi verbita plébánián

A verbita rendtársak aktívan részt vesznek a hoofddorpi Keresztelő Szent János-plébánia életében, ahol július 13. és 17. között különleges programra került sor, amit a KiSi - God's singing Kids (KiSi - Isten éneklő gyermekei) katolikus mozgalom rendezett. A mozgalom zenei programokat szervez különböző korosztályok számára bibliai témák alapján.

A hoofddorpi plébánián harminc 6-12 éves gyermek vett részt a missziós programon. Mivel a plébániához jellemzően különböző kulturális hátterű emberek tartoznak, a program segített, hogy a különböző nemzetiségű és kultúrájú gyermekek összebarátkozzanak. Együtt játszottak, énekeltek és imádkoztak. A program nagyon gyümölcsöző volt. Szoros együttműködés jött létre a katekéták, az ifjúsági felelősök, a plébániai képviselő-testület tagjai, a papok és néhány önkéntes között. A résztvevők rádöbbenek, a misszióknak ez a formája hasznos módja a szekularizálódott Európa újra evangelizálásának.

PANAM

Chile Szentlélek-templomok országzerte

A chilei tartományban öt templomot építettek a *Szentlélek* Úristen dicsőségére. Érdemes feltenni a kérdést: honnan származik ez a szokás? Az Isteni Ige Társasága alapítója, *Janssen Szent Arnold* lelkeségében különösen fontos volt Szentlélek iránti tisztelet. Szent Arnold 1908 januárjában azt írta *Carolus Degenhardt* SVD atyának: „Azt gondolom, azt kéne tennünk, amit Buenos Airesben (Szentlélek-katedrális Guadalupében), hasonlóan kéne cselekednünk a dinamikus chilei nemzet fővárosában, ahol oly sok buzgó ember él... Ahogy Santiago térképén látom, a nagy Parque Cousiño környékén van egy tágas terület.” „Dolgoznunk kell a Szentlélek nagyobb tiszteletéért. És ha úgy kívánja, arra is kell gondolni, hogy építsünk számára egy szentélyt itt vagy ott, legyen az bár a főváros vagy annak környéke. Akkor bizalommal tehetjük jövőnket az ő kezébe.” Legutóbb 2019-ben szenteltek templomot a Szentlélek tiszteltére a chilei verbita tartományban Chicureóban, ahol kollégiumot tart fenn a rend.

Armando Schnydrig, SVD atya, a San Joaquín-i Szentlélek-templom plébánosa így fogalmazott: „A Szentléleknek szentelt öt templomunk emlékeztessen minket arra, hogy ő a motorja a mi misszióknak, hogy benne nyugszik bizalmunk egy megújuló jövőben. Ő a szél, amely első szeretetünk parazsa fölött fúj; amely kiszakítja a gyökértelen fákat, lerázza az öreg leveleket, hurrikán erejével fújja el félelmeinket, és reményt hoz törékeny életünkbe. Az egyház krízisei idején és a járvány szorongatása közepette még buzgóbban és nagyobb bizalommal kell hívnunk misszióknak szerzőjét: Jöjj Szentlélek, újítsd meg a Föld színét és a mi kongregációkat is!”

Brazília Misszió a kamionsofőrök közt

Az áruszállítás Brazíliában főként kamionokkal történik. Nagyszámú sofőr tölt akár egy hónapot is távol családjától, utazva északról délre, keletről nyugatra. Nehézes az étkezés, alacsony a fizetés, gyakoriak a rablások, ráadásul megtapasztalják a magányt.

Edvino Sicuro SVD atya sok éve segíti a teherautósófoőröket egy rádióprogrammal. Egy kilenc napos ájtatosságot – novénát – is írt számukra, amely 28 ezer példányban jelent meg. Szent Kristóf, az utazók és a brazil sofőrök védőszentjének ünnepén, ezeket a kis füzeteket ingyen osztogatták a benzinkutaknál és plébániákon.

Edvino atya Whatsapp-csoportot is létrehozott a sofőrök számára. Gyakran meghallgatja félelmeiket, problémáikat, imakéréseiket ezen a közösségi fórumon. Különösen megható a sofőrök Aparecidai Miasszonyunk segítségébe vetett hite. Amikor a nemzeti kegyhely közelében haladnak el, sokan megállanak imádkozni.

Összeállította: *Hajós Katalin*

Az isteni Ige hirdetése a helyi egyházat erősítve

A botswanai rendtartomány

A tartományhoz két ország tartozik: Botswana és a Dél-afrikai Köztársaság. A fő célkitűzések a tartományban az életképes keresztény közösségek létrehozása a plébániákon; a periférián élők támogatása; a hitélet elmélyítése és erősítése a fiatalok körében; a rend iskoláiban tanuló diákok oktatása.

A botswanai körzet nagy részén a Kalahári sivatag terül el. Bár Botswana az egyik leggazdagabb ország Afrikában, mégis sok a szegény és az iskolázatlan ember, a munkanélküli, és magas a HIV fertőzöttek aránya. A legtöbb botswanai katolikusnak vallja magát, ugyanakkor még mindig a törzsi vallásokat gyakorolja; gyorsan szaporodnak a szinkretista szekták és az afrikai kiségyházak. Emellett muszlim és hindu emberek is élnek az országban. Valójában a lakosság 20 százaléka gyakorló keresztény, akiknek 5 százaléka katolikus, főleg a déli országrészben. Északon, ahol legtöbb verbita dolgozik, ez az arány csak 1 százalék.

Botswanában a katolikus egyház csak hetven éve van jelen. A misszióban a legfontosabb feladat az evangelizálás, emellett 2006 óta független iskolát is fenntart a rend.

A Dél-afrikai Köztársaságban a katolikus egyház története kalandos. Az évszázadok során a gyarmatosító nemzet hozzáállásától függően hol engedélyezték, hol tiltották a katolikus egyház működését. Ma öt érsekség és huszonegy püspökség van az országban. Sok missziós kongregáció van jelen, helyi és nemzetközi, férfi és női rend egyaránt. A verbiták 2001 óta dolgoznak az országban. A dél-afrikai körzetben az 56 milliós lakosság 80 százaléka keresztény, főleg protestáns. Erős az ökumenikus és vallásközi együttműködés.

A verbita rend segít a helyi egyháznak növekedni azzal, hogy új missziókat alapít és támogatja a helyi hivatásokat. Nincs verbita hivatás, de az egyházmegyei lassan növekszik. A legtöbb verbita plébánián dolgozik,

amelyekhez filiák tartoznak. A missziós állomások néhol 500 kilométer távolságban vannak egymástól, és sokszor olyan helyen, ahol etnikai kisebbségek élnek.

A plébániákon kívül oktatási intézményekben szolgálnak a verbiták, többnyire óvodát tartanak fenn, valamint segítik a perifériára szorultakat, a menekülteket, árvákat és elhagyott utcagyerekeket. E feladatok mellett a börtönparasztorációban is részt vesznek.

A dél-afrikai körzetben a bibliaórák és szemináriumok szervezése, a hetenkénti bibliamegosztás a kisközösségekben alkotják a plébániai munka gerincét. A katekéták képzésében is fő szerepe a Szentírásnak van. A JPIC-vel (Igazságosság, Béke és a Teremtés Megőrzése) kapcsolatos feladatokban is egyre aktívabbak a hívek. A verbita rendtestvérek ismeretterjesztő programokat szerveznek, és minden alkalmat megragadnak, hogy a misszióról beszéljenek és buzdítsák a híveket az evangelizálásra, hiszen minden megkeresztelt ember misszionárius.

Nagy kihívás, hogy sok a migráns a nagyvárosokban. Sok zimbabwei jön

Botswanába a jobb élet reményében. Elterjedt az idegengyűlölet, emiatt a bevándorlóknak szükségük van a verbiták támogatására.

Mindkét országban sok a felbomlott család, a válás, a gyermekét egyedül nevelő szülő. Ennek oka, hogy a házastársak különböző egyházakból, felekezetekből származnak. Fontos feladat erősíteni a hitet, a katolikus identitást, hangsúlyozni a házasság szentségét, valamint a családok rendszeres látogatása, bekapcsolódás a kis közösségek munkájába, rendszeres találkozók, képzések szervezése a fiataloknak, plébániai lelkigyakorlatok vezetése, a fiatalok bevonása különféle plébániai tevékenységekbe (pl. ministrálás, kórus, nyári tábor, sportok).

Az egyik botswanai plébánián már megalakult a verbita barátok, azaz a világi segítők társulása. A tagok részt vesznek a plébániai munkában, segítenek az iskolákban és a közösségekben.

A tartományban egy püspök, harminchárom pap, két testvér szolgál, tíz nemzetből.

Hajós Katalin

Aki az utolsó órában ment a szőlőbe

Boldog Emilia Fernández Rodríguez

2017. március 25-én emelték oltárra a spanyolországi Armeriában *Emilia Fernández Rodríguez*-t; ő a második roma, akit boldoggá avattak. A huszonnégy éves fiatalasszony a szolidaritás, az anyaság és a hit vértanúja. Élete árán sem árulta el annak a nevét, aki a hitet közvetítette a számára.

Emilia Fernández Rodríguez cigány édesanya volt, aki börtönben adott életet kislányának, Angelikának. *Boldog Ceferino Giménez Malla* (a másik cigány származású vértanú) mártírhalála után három évvel, 1939. január 25-én szenvedett vértanúságot; ő is a spanyol polgárháború áldozata lett. Története azért különleges, mert halála előtt csak hat hónappal találkozott Krisztussal és tért meg. Vértanúsága azt jelzi, hogy Isten kegyelme szentté tehet valakit fél év alatt is, ha őszinte szívvel, teljes odaadással válaszol a hit hívására. Emilia hat hónappal vértanúhalála előtt még a Miatyánkot sem tudta, és semmilyen vallási előképzettsége sem volt.

1914-ben született a spanyolországi Tíjolásban, Almeria tartományban, egy szegény, kosárfonó családban. Születése napján már meg is keresztelték. Az andalúziai káló volt az anyanyelve. A sok fonás nyomot hagyott a kezén, amelyet forradások borítottak. Huszonnégy éves korában cigány szokás szerint ment férjhez *Juan Cortés*hez.

A vallásüldöző rezsim 1938-ban katonákat sorozott. Emilia meg akarta kímélni ifjú férjét az esztelen öldökléstől, és roma rafinériával kitalálta: egy növény nedvével bekeni a férje szemét, hogy néhány napra megvakuljon, így ne találják alkalmasnak a katonaságra. A polgárőrség fölfedezte a turpisságot, s mindkettőjüket letartóztatták.

Emilia 1938. június 21-e estjén börtönbe került, ahol negyven vallásos asszonnal volt összezárva. A hit miatt akkoriban könnyen börtönbe kerülhetett bárki. A bezárt asszonyok esténként egy kicsit föllelegezhetek, mert a börtönparancsnok-helyettesnő, akit közvetlen őrzésükre rendelték, délutánonként hazament, otthagya őket.

Egy szemtanú így emlékezett vissza: „Az estéket együtt töltötte a csoport, énekeltünk, táncoltunk, imádkoztunk és

sírtunk. Mennyi könny! Szokásunkká vált, hogy esténként együtt elmondtuk a rózsafüzért. Emilia semmit nem tudott, sosem járt templomba, ahol megtanulhatta volna.” Lola, egy fiatal lány örömmel tanította neki a Miatyánkot, a rózsafüzért és a Dicsőséget. A parancsnokhelyettesnő fölfedezte ezt és vallatóra fogta Emiliát, azonban ő semmi áron nem adta ki hitoktatója nevét. Ezzel kezdődött kálváriája.

A parancsnokhelyettesnő sem kínzással, sem ígérettel nem tudta rávenni, hogy elárulja a nevet. Magánzárkába csukták, dühöngött a téli hideg, és nehezítette a helyzetét az is, hogy negyven nappal szülés előtt állt. A kormányzó hatósághoz beadványban fordult, hogy vegyék figyelembe azt, hogy gyermeket vár és gyöngye az egészsége. Erre azonban nem érkezett válasz.

1939. január 13-án hajnali kettőkor megszületett Emilia lánya. Az édesanya túlélte a szülést, annak ellenére, hogy a földön, egy matracon adott életet gyermekének, mindenféle orvosi segítség nélkül. A babát délután ötkor Emilia hitoktatója megkeresztelte. A következő éjszakán kórházba kellett vinni Emiliát, de négy nap múlva visszaküldték a börtönbe. Január 25-én délelőtt kilenckor véget ért kálváriája: magára hagyatva, egyedül halt meg, de nem árulta el hitoktatója nevét, aki egyszerű, élő hitre tanította.

Imádság Emilia Fernández Rodríguez közbenjárásáért:
Atyánk, irgalmas Istenünk, a Szentlélek ereje által megengedted a te hűséges Emiliádnak, hogy Krisztus tanúja legyen egészen haláláig. Hallgasd meg, ó Urunk, a cigány nép e leányának könyörgését, akinek Mária közbenjárása segített, hogy kiállja a vértanúság próbatételét. Add, hogy mindnyáján, mint ő, a Szent Szűzhöz forduljunk a rózsafüzér imádságával. Segíts, hogy át tudjuk adni a hitet az utánunk következő nemzedékeknek. Jézus Krisztus, a mi Urunk által. Amen.

Forrás: Ceferino Ház

A nap ne nyugodjék le haragotok fölött!

Mit jelent megbocsátás?

„És bocsásd meg a vétkeinket, miképpen mi is megbocsátottunk az ellenünk vétkezőknek.”
(Mt 6,12)

A Bibliában a megbocsátásnak fordított görög kifejezés szó szerint azt jelenti, hogy valaki elenged valamit. A szívtelen szolgáról szóló példabeszédben Jézus is ahhoz hasonlította a megbocsátást, hogy valaki elenged egy adósságot (Mt 18,23-35). Amikor megbocsátok valakinek, nem neheztelek többé rá, és nem akarok elégtételt venni az elszenvedett sérelemért.

A Biblia azt tanítja, hogy az igazi megbocsátás az önzetlen szereteten alapul, mivel a szeretet nem tartja számon a sérelmet (1Kor 13,4). A megbocsátás az ember lelke mélyén zajló harc, egy folyamat, amelyben nélkülözhetetlen a tudatosság. Muszáj értelmezni és kimondanom mindazt, amit a legszívesebben a szőnyeg alá söpörnék. Szembe kell néznie a fájdalommal, mindazzal, ami megsebzett.

Ha nem tudok megbocsátani, akkor a másik ember felém irányuló minden közeledését elutasítom. Ezzel nem adok esélyt neki a fejlődésre, ugyanakkor akadályozom a magam lehetőségeit is. Vagyis, ha nem tudok megbocsátani, akkor nem tudok élni. Úgy is mondhatnám: meghal a lelkem. A haragos, agresszív lélek nem tud boldog lenni, nem tudja megtapasztalni a szeretet hétköznapi csodáját, a lélek szabadságát, örömét.

A megbocsátás tulajdonképpen egy gyászfolyamat, amely során el kell engednem az önzést, meg kell gyászolnom sebzettségemet, megbántódásomat. Ahhoz, hogy eljuthassak a megbocsátáshoz, elengedhetetlen, hogy a sérelmek mellé felsorakoztassam, azokat az értékeket is, amelyeket azzal az emberrel való kapcsolatban kaptam, aki megbántott, majd pedig ezekért hálát adjak. Visszatekintve és

átimádkozva megláthatom, mennyi értéket kaptam általa. Így tudok újra bizalmat ajándékozni és ingyenes (feltétlen) szeretetet. A megbocsátással igent mondom az életre. Esélyt adok a kapcsolat rendezésére, Istennel és az embertársammal.

A megbocsátással a sebek tisztulnak és begyógyulnak, és ezáltal fejlődök is. A megbocsátás és a szeretet olykor igen nagy fájdalommal jár, mégsem érzem csupán, hanem egy akaratilag döntés, mert elfogadást, féltést, aggódást, felelősséget is jelent.

Mit *nem* jelent a megbocsátás? Hogy elnézem a helytelenséget. A Biblia elítéli azokat, akik elfogadhatónak és ártalmatlannak állítják be a helytelen tetteket (Ézs 5,20). Nem kell úgy tennem, mintha semmi sem történt volna. Isten megbocsátotta Dávid király súlyos bűneit, de nem óvta meg őt a tettei következményeitől. Természetesen nem kell hagynom azt sem, hogy kihasználjanak.

Mi a helyzet akkor, ha kegyetlen gonoszságot követtek el ellenem, és aki megbántott, nem kér bocsánatot, nem is ismeri el a hibáját? A Biblia ezt tanácsolja: „Hagyd el a haragot és ne méltatlankodj, föl ne gerjedj, nehogy te vétkezzél!” (Zsolt 37,8). Bízhatok abban, hogy Isten felelősségre fogja vonni őt (Zsid 10,30-31). És vigaszt meríthetek, ha arra gondolok, hogy hamarosan eljön az idő, amikor Isten megszünteti azt a mélyesleges fájdalmat,

melyet most érzünk (Ézs 65,17; Jel 21,4)

Van olyan is, hogy valójában nem arra van szükség, hogy megbocsátsak, hanem arra, hogy elismerjem, igazából nincs okom a sértődésre. A Biblia ezt írja: „Ne siess a bosszankodással, mert a bosszúság a balgák bensejében fészkel” (Préd 7,9).

Mit jelent tehát a megbocsátás? Nem azt jelenti, hogy elnézem a helytelenséget, vagy úgy teszel, mintha semmi sem történt volna, inkább azt, hogy túlteszed magad a sérelmen. Gondolj arra, milyen jó eredménye van a megbocsátásnak! Ha nem táplálsz haragot vagy neheztelet, nyugodtabb, egészségesebb és boldogabb leszel (Péld 14,30; Mt 5,9). De ami a legfontosabb, ha megbocsátasz másoknak, Isten is megbocsátja a bűneidet (Mt 6,14). Legyél együtt érző! Egyikünk sem tökéletes (Jak 3,2), és mi is örülünk, ha megbocsátanak nekünk, ezért jó, ha mi is megbocsátunk másoknak (Mt 7,12). Legyél ésszerű! Ha apróságról van szó, alkalmazd a Biblia következő tanácsát: „Továbbra is viseljétek el egymást” (Kol 3,13). Cselekedj hamar! Bocsásd meg, amilyen hamar csak lehet, nehogy elhatalmasodjon rajtad a harag. „Ha elfog is benneteket az indulat, ne vétkezzetek. A nap ne nyugodjék le haragotok fölött.” (Ef 4,26)

Cseh Anikó

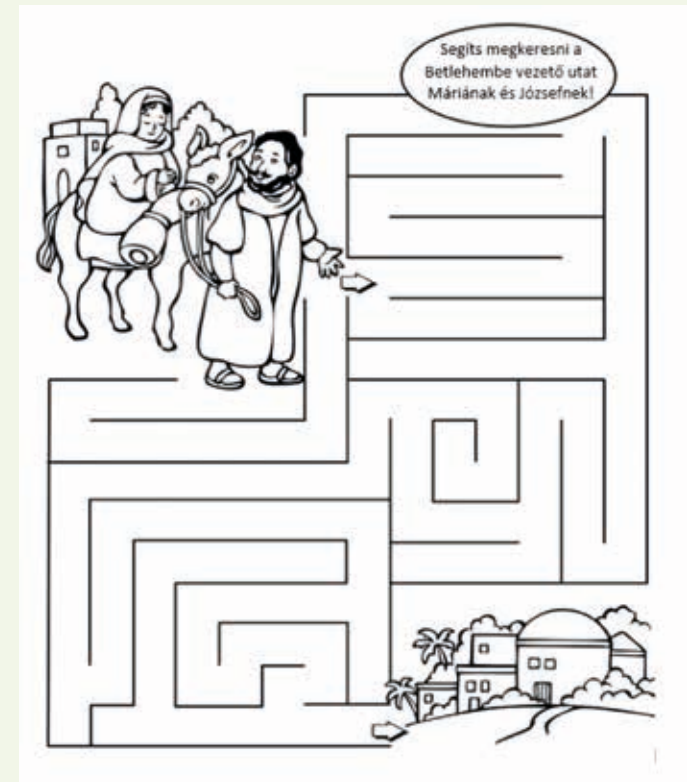
Karácsonyi történet

Kedves gyerekek!

Télen, amikor egyre hidegebbek a napok és egyre korábban sötétedik, talán több időt tudunk együtt tölteni a családdal és készülni az ünnepekre. Vannak különböző családi hagyományok, amik meghatározzák a Jézus születésére való várakozásunkat. Az üzletekben kigyulladnak a karácsonyi fények, a polcokon megjelennek az ünnepi ajándékok. De fontos, a kirakatok villózó csillogása ne kápráztasson el annyira bennünket, hogy ne gondoljunk arra, Kisjézus érkezése az, ami elsősorban beragyogja életünket. A Kisjézusé, aki nem gazdagságban, fényben, pompában született, hanem szegényen, dideregve, bárányok között egy jászolban. A szeretet az, ami melegítette, körülölelte. Mária és József gondoskodása, a pásztorok hódolata, a három királyok tisztelete és ajándékai azok, amik beragyogták a Kisdéd jászolát. Nekünk is a szeretet töltse be a szívünket, és ezt aszeretettel próbáljuk megőrizni nemcsak az ünnep alatt, hanem a hétköznapiok egyhangúságában is!

Hogy minél jobban átélhessétek a karácsonyi ünnepek igazi lényegét készítettünk nektek egy betlehemi labirintust. Segíthettek megkeresni Máriának és Józsefnek a Betlehembe vezető utat.

Az oldalt összeállította: Vrazala Marianna

2022-es falinaptár karácsonyra

Örömmel értesítjük minden olvasónkat és érdeklődőnket, hogy megjelent a verbita rendtartomány 2022. évi falinaptára. Mottója: Magyar szentek és boldogok nyomában. Különlegessége, hogy a szentek és boldogok életével rövid leírásban ismerkedhetnek meg, és jelmondatuk, vagy kedvelt idézetük is helyet kap az oldalon.

A 2022-es falinaptár megrendelhető a verbita rendtartomány Isteni Ige Társasága Missziós titkárságának címen:
1223. Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5.
Telefonon: +36 30 338 3699
vagy e-mail címen: verbita@verbita.hu

Ára 450 HUF/db

Verbita Baráti Kör

A misszió barátainak közössége

Összeköt a misszió.

A távolság ellenére közösséget alkothatunk az imádságban.

A missziós imaháló végtelen ereje tartja meg szolgálatainkat az egész világon.

Csatlakozz a misszió barátaihoz!
Küldd el nevedet, címedet, és felvesszük veled a kapcsolatot!

Chavakula Lourduraju svd minden hónap 15-én szentmisét ajánl fel a Verbita Baráti Kör tagjaiért és azok szándékaira.

misszio@verbita.hu

Kedves Fiatalok!

A Világposta előző számában meghirdetett felhívás a dicsőítő éneket bemutató videó elkészítésére most sem mozgatta meg a fantáziátokat és alkotókedveteket. Sajnáljuk, de nem csüggedünk, mert Jézus dicsőítéséhez több út is vezet.

Azt gondoljuk és hiszünk benne, hogy minden kis lépés közelebb visz hozzá, a Karácsonyhoz, a szeretet ünnepéhez. Jézus Urunk születéséhez közeledve jusson eszünkben, hogy ki hívott meg minket. Azt se felejtjük el, hogy Péter is csak addig tudott a vízen járni, ameddig erős maradt a hite. Amikor megijedt és elbizonytalanodott, süllyedni kezdett. Erről szól Joel Houston és Matt Crocker zene- és szövegíró dicsőítő éneke is: *Meghívtál, hogy vízre lépjek*, eredeti címe: *Oceans*. Közreadjuk a kottáját, ha esetleg még nem volt meg, hogy játszani tudjátok a szentmiséken. Újult erővel dicsőítsétek az Urat. Ne feledjétek, küldetésetek van: hirdetni Isten országát.

ADOMÁNYOK A MISSZIÓKNAK

Kérjük, támogassa adományával missziós munkánkat itthon és a világ minden táján!

2022-ben a Missziós Titkárság a Közép-amerikai régiót és Angolt fogja kiemelten támogatni.

Mindkét területen sokrétű feladatokat végeznek a verbiták.

• HUF 10700024-69018251-51100005

MEGHÍVTÁL, HOGY VÍZRE LÉPJEK

MATT CROCKER, JOEL HOUSTON,
SALOMON LEWIS

hm hm/Cis D A G

Meg-hív-tál hogy víz-re lép-jek, hol nél-kü-led el-súly-hye-dek

5 hm hm/Cis D A G

Eb-ben meg-ta-lál-lak té-ged, a mély-ség-ben meg-tart hi-tem

9 G D A G D A

És Nagy ne-ved hí-vom én és fel-né-zek a vi-zek fö-lé Ott lát-lak

13 G D A G A hm hm/Cis D A G

én A lel-kem ben-ned meg-pi-hen. E-nyém-vagy és én ti-ed.

20 hm hm/Cis D A G

A mély-ség-nél na-gyobb ke-gyel-med, mely el-ve-zet és tart en-gem.

24 hm hm/Cis D A G

Ha el-buk-nék és na-gyon fél-nék, Te nem-hagysz el és nem i-nogsz meg.

28 hm hm/Cis D A G hm hm/Cis D A G

ed. ó... E-nyém vagy

36 hm

Lé-lek add, hogy ben-ned tel-je-sen meg-biz-zak A vi-zen

38 D A

bát-ran ve-led jár-jak, Hogy bár-ho-vá hívsz men-jek

40 hm G

Vi-gyél to-vább mint-ha lá-bam tud-na men-ni Ta-nít

42 D A

tel-jes hit-tel jár-ni, je-len-lé-ted-ben él-ni